

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B**

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/1164

(2016. gada 12. jūlijs),

ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību

(OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Padomes Direktīva (ES) 2017/952 (2017. gada 29. maijs)	L 144	1	7.6.2017.

▼B**PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2016/1164****(2016. gada 12. jūlijs),****ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību**

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI**▼M1***1. pants***Piemērošanas joma**

1. Direktīvu piemēro visiem nodokļu maksātājiem, kuriem piemēro uzņēmumu ienākuma nodokli vienā vai vairākās dalībvalstīs, tostarp vienību, kuru rezidences vieta nodokļu vajadzībām ir trešā valstī, pastāvīgajām iestādēm vienā vai vairākās dalībvalstīs.
2. Direktīvas 9.a pantu arī piemēro visām vienībām, kuras dalībvalsts uzskata par nodokļu vajadzībām caurskatāmām.

▼B*2. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “aizņēmumu izmaksas” ir procentu izdevumi par jebkāda veida parādu, citi izdevumi, kas ir ekonomiski līdzvērtīgi procentiem un izmaksām, kas radušās saistībā ar līdzekļu iegūšanu, kā definēts valsts tiesību aktos, tostarp, bet ne tikai, maksājumi atbilstoši aizdevumiem saistībā ar līdzdalību peļņā, aprēķinātie procenti par tādiem instrumentiem kā konvertējamās obligācijas un nulles kupona obligācijas, piešķirumi saskaņā ar alternatīviem finansēšanas mehānismiem, piemēram, islāmisko finanšu sistēmu, finanšu nomas maksājumu finanšu izmaksu elementi, kapitalizēti procenti, kas iekļauti attiecīgā aktīva bilances vērtībā, vai kapitalizētu procentu amortizācija, summas, kuras aprēķina, izmantojot finansējuma atdevi saskaņā ar transfertcenu noteikšanas noteikumiem, ja tādi ir piemērojami, nosacīto procentu summas saskaņā ar atvasinātiem instrumentiem vai riska ierobežošanas mehānismiem saistībā ar vienības aizņēmumiem, noteikti ieguvumi un zaudējumi no ārvalstu valūtas maiņas saistībā ar aizņēmumiem un instrumentiem, kas saistīti ar finansējuma piesaisti, finansēšanas mehānismu garantijas maksas, administrēšanas maksas un līdzīgas izmaksas saistībā ar naudas līdzekļu aizņēmumiem;
- 2) “pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas” ir summa, par kuru nodokļu maksātāja atskaitāmās aizņēmumu izmaksas pārsniedz apliekamus ienākumus no procentiem un citus ekonomiski līdzvērtīgus apliekamus ienākumus, kurus nodokļu maksātājs saņem saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
- 3) “taksācijas periods” ir taksācijas gads, kalendārais gads vai jebkurš cits nodokļu vajadzībām atbilstīgs periods;

▼B

- 4) "saistīts uzņēmums" ir:
- a) vienība, kurā nodokļu maksātājs tur tiešu vai netiešu dalību ar 25 procentiem vai vairāk balsstiesību vai kapitāla vai ir tiesīgs saņemt 25 procentus vai vairāk no minētās vienības peļņas;
 - b) fiziska persona vai vienība, kura tur tiešu vai netiešu dalību nodokļu maksātājā ar 25 procentiem vai vairāk balsstiesību vai kapitāla vai ir tiesīga saņemt 25 procentus vai vairāk no nodokļu maksātāja peļņas.

Ja fiziska persona vai vienība tur tiešu vai netiešu dalību nodokļu maksātājā un vienā vai vairākās vienībās ar 25 procentiem vai vairāk balsstiesību vai kapitāla, visas attiecīgās vienības, tostarp nodokļu maksātājs, uzskatāmas par saistītiem uzņēmumiem.

▼M1

Piemērojot 9. un 9.a pantu:

- a) ja neatbilstības iznākums rodas saskaņā ar šā panta 9) punkta pirmās daļas b), c), d), e) vai g) apakšpunktu vai ja ir prasīta korekcija saskaņā ar 9. panta 3. punktu vai 9.a pantu, saistīta uzņēmuma definīciju groza tā, ka 25 procentu prasību aizstāj ar 50 procentu prasību;
- b) personu, kas attiecībā uz balsstiesībām vai kapitālu vienībā rīkojas kopā ar citu personu, uzskata par tādu, kas tur dalību visās balsstiesībās vai kapitālā minētajā vienībā, kurā dalību tur minētā cita persona;
- c) saistīts uzņēmums ir arī vienība, kas grāmatvedības vajadzībām ir daļa no tās pašas konsolidētās grupas, kurā ietilpst arī nodokļu maksātājs, uzņēmums, kura pārvaldībā nodokļu maksātājam ir būtiska ietekme, vai uzņēmums, kam ir būtiska ietekme nodokļu maksātāja pārvaldībā;

▼B

- 5) "finanšu sabiedrība" ir jebkura no šādām vienībām:
- a) kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā ⁽¹⁾, vai alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks (AIFP), kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES ⁽²⁾ 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma (PVKIU) pārvaldības sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ⁽³⁾ 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

▼B

- b) apdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1. punktā ⁽¹⁾;
- c) pārapdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4. punktā;
- d) papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/41/EK ⁽²⁾ darbības jomā, ja vien dalībvalsts nav izvēlējusies pilnībā vai daļēji nepiemērot minēto direktīvu šādai institūcijai saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu, vai papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas pārvaldnieks, kā minēts minētās direktīvas 19. panta 1. punktā;
- e) pensiju iestādes, kas pārvalda pensiju shēmas, kuras uzskatāmas par sociālā nodrošinājuma shēmām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 ⁽⁴⁾, kā arī jebkura juridiska vienība, kas izveidota šādu shēmu ieguldījumiem;
- f) alternatīvo ieguldījumu fonds (AIF), kuru pārvalda AIF pārvaldnieks, kā definēts Direktīvas 2011/61/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai AIF, kuru uzrauga saskaņā ar piemērojamām valsts tiesībām;
- g) PVKIU Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punkta nozīmē;
- h) centrālais darījumu partneris, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 ⁽⁵⁾ 2. panta 1. punktā;
- i) centrālie vērtspapīru depozitāriji, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 ⁽⁶⁾ 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
- 6) “aktīvu pārvešana” ir darbība, kuras rezultātā dalībvalsts zaudē tiesības uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem, aktīviem vienlaikus paliekot tā paša nodokļu maksātāja juridiskā vai ekonomiskā īpašumā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/41/EK (2003. gada 3. jūnijs) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

▼B

- 7) “rezidences nodokļu vajadzībām pārcelšana” ir darbība, kuras rezultātā nodokļu maksātājs zaudē vienas dalībvalsts rezidenci nodokļu vajadzībām un iegūst citas dalībvalsts vai trešās valsts rezidenci nodokļu vajadzībām;
- 8) “pastāvīgās iestādes darījumdarbības pārcelšana” ir darbība, kuras rezultātā nodokļu maksātājs zaudē ar nodokli apliekamu klātbūtni dalībvalstī un iegūst ar nodokli apliekamu klātbūtni citā dalībvalstī vai trešā valstī, nekļūstot par minētās dalībvalsts vai trešās valsts rezidentu nodokļu vajadzībām;

▼M1

- 9) “hibrīdatbilstība” ir situācija, kurā iesaistīts nodokļu maksātājs vai, ievērojot 9. panta 3. punktu, vienība un kurā:

a) maksājums saistībā ar kādu finanšu instrumentu rada atskaitījuma bez iekļaušanas iznākumu un:

- i) šādu maksājumu saprātīgā termiņā neiekļauj; un
- ii) neatbilstības iznākums ir radies instrumenta vai saistībā ar to veiktā maksājuma raksturojuma atšķirību dēļ.

Piemērojot pirmo daļu, maksājumu saistībā ar kādu finanšu instrumentu uzskata par tādu, kas saprātīgā termiņā iekļauts ienākumā, ja:

- i) saņēmēja jurisdikcija maksājumu iekļauj taksācijas periodā, kas sākas 12 mēnešos pēc maksātāja taksācijas perioda beigām; vai
- ii) ir pamatoti sagaidīt, ka saņēmēja jurisdikcija maksājumu iekļaus kādā turpmākā taksācijas periodā un ka maksājuma nosacījumi ir tādi, par kādiem, kā sagaidāms, vienotos neatkarīgi uzņēmumi;
- b) maksājums hibrīda vienībai rada atskaitījumu bez iekļaušanas, un minētais neatbilstības iznākums ir radies tāpēc, ka ir atšķirības hibrīda vienībai veikto maksājumu sadalē saskaņā ar tiesību aktiem jurisdikcijā, kurā hibrīda vienība veic uzņēmējdarbību vai ir reģistrēta, un jebkuras tādas personas jurisdikcijā, kurai ir dalība minētajā hibrīda vienībā;
- c) maksājums vienībai, kurai ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, rada atskaitījumu bez iekļaušanas, un minētais neatbilstības iznākums ir radies tāpēc, ka ir atšķirības maksājumu sadalē starp galveno biroju un pastāvīgo iestādi vai starp vienas un tās pašas vienības divām vai vairākām pastāvīgajām iestādēm saskaņā ar to jurisdikciju tiesību aktiem, kurās vienība darbojas;
- d) maksājums rada atskaitījumu bez iekļaušanas tāda maksājuma rezultātā, kas veikts par pastāvīgu neuzskatītai iestādei;
- e) maksājums, ko veikusi hibrīda vienība, rada atskaitījumu bez iekļaušanas, un minētā neatbilstība ir radusies tāpēc, ka saskaņā ar saņēmēja jurisdikcijas tiesību aktiem maksājums par tādu netiek uzskatīts;

▼ M1

- f) domājamais maksājums starp galveno biroju un pastāvīgo iestādi vai starp divām vai vairākām pastāvīgajām iestādēm rada atskaitījumu bez iekļaušanas, un minētā neatbilstība ir radusies tāpēc, ka saskaņā ar saņēmēja jurisdikcijas tiesību aktiem maksājums par tādu netiek uzskatīts; vai

- g) rodas dubulta atskaitījuma iznākums.

Piemērojot šo 9) punktu:

- a) maksājums, kas ir ar pārvestu finanšu instrumentu saistīta peļņa, nav pamats hibrīdneatbilstībai saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu, ja maksājumu finanšu tirgotājs ir veicis saskaņā ar tirgus hibrīdpārvešanu, ar noteikumu, ka maksātāja jurisdikcijā ir noteikta prasība, ka finanšu tirgotājam kā ienākumi ir jāietver visas summas, kas saņemtas saistībā ar pārvesto finanšu instrumentu;

- b) hibrīdneatbilstība rodas tikai saskaņā ar e), f) vai g) apakšpunktu tiktāl, ciktāl maksātāja jurisdikcija atļauj atskaitījumu kompensēt ar summu, kas nav dubultas iekļaušanas ienākums;

- c) neatbilstības iznākumu neuzskata par hibrīdneatbilstību, ja vien tā nerodas starp saistītiem uzņēmumiem, starp nodokļu maksātāju un saistītu uzņēmumu, starp galveno biroju un pastāvīgo iestādi, starp vienas un tās pašas vienības divām vai vairākām pastāvīgajām iestādēm, vai saistībā ar strukturētu pasākumu.

Piemērojot šo 9. punktu un 9., 9.a un 9.b pantu:

- a) “neatbilstības iznākums” ir dubults atskaitījums vai atskaitījums bez iekļaušanas;

- b) “dubults atskaitījums” ir viena un tā paša maksājuma, izdevumu vai zaudējumu atskaitījums jurisdikcijā, kurā ir maksājuma avots, kurā radušies izdevumi vai kurā ciesti zaudējumi (maksātāja jurisdikcija), un citā jurisdikcijā (investora jurisdikcija). Hibrīda vienības vai pastāvīgās iestādes veikta maksājuma gadījumā maksātāja jurisdikcija ir jurisdikcija, kurā hibrīda vienība vai pastāvīgā iestāde veic uzņēmējdarbību vai atrodas;

- c) “atskaitījums bez iekļaušanas” ir maksājuma (vai domājamā maksājuma starp galveno biroju un pastāvīgo iestādi vai starp divām vai vairākām pastāvīgajām iestādēm) atskaitījums jebkurā jurisdikcijā, kurā minēto maksājumu (vai domājamo maksājumu) uzskata par veiktu (maksātāja jurisdikcija) bez minētā maksājuma (vai domājamā maksājuma) atbilstīgas iekļaušanas nodokļu vajadzībām saņēmēja jurisdikcijā. Saņēmēja jurisdikcija ir jebkura jurisdikcija, kurā minēto maksājumu (vai domājamo maksājumu) saņem vai uzskata par saņemtu saskaņā ar jebkuras citas jurisdikcijas tiesību aktiem;

▼ M1

- d) “atskaitījums” ir summa, kuru uzskata par atskaitāmu no apliekamā ienākuma saskaņā ar maksātāja vai investora jurisdikcijas tiesību aktiem. Atbilstīgi tam skaidro terminu “atskaitāms”;
- e) “iekļaušana” ir summa, ko ņem vērā apliekamajā ienākumā saskaņā ar saņēmēja jurisdikcijas tiesību aktiem. Maksājumu saistībā ar kādu finanšu instrumentu neuzskata par iekļautu, ciktāl šis maksājums ir kvalificējams jebkādi nodokļu atlaidei vienīgi saistībā ar veidu, kā minētais maksājums raksturots saskaņā ar saņēmēja jurisdikcijas tiesību aktiem. Atbilstīgi tam skaidro terminu “iekļauts”;
- f) “nodokļu atlaide” ir atbrīvojums no nodokļa, nodokļa likmes samazinājums vai jebkāds nodokļu kredīts vai atmaksa (izņemot kredītu nodokļiem, ko ietur ienākumu izcelsmes vietā);
- g) “dubultas iekļaušanas ienākums” ir jebkura ienākuma daļa, kas ir iekļauta saskaņā ar abu to jurisdikciju tiesību aktiem, kurās radies neatbilstības iznākums;
- h) “persona” ir fiziska persona vai vienība;
- i) “hibrīda vienība” ir jebkura vienība vai pasākums, kuru uzskata par apliekamu vienību saskaņā ar vienas jurisdikcijas tiesību aktiem un kuras ienākumu vai izdevumus uzskata par vienas vai vairāku citu personu ienākumu vai izdevumiem saskaņā ar citas jurisdikcijas tiesību aktiem;
- j) “finanšu instruments” ir jebkurš instruments, ciktāl tas rada finansējumu vai pašu kapitāla atdevi, kam uzliek nodokli saskaņā ar noteikumiem par nodokļu uzlikšanu aizņēmumam, pašu kapitālam vai atvasinātajiem instrumentiem saskaņā ar saņēmēja vai maksātāja jurisdikcijas tiesību aktiem, un ietver hibrīdpārvešanu;
- k) “finanšu tirgotājs” ir persona vai vienība, kas iesaistīta finanšu instrumentu regulāras pirkšanas un pārdošanas darījumdarbībā uz sava rēķina peļņas gūšanas nolūkos;
- l) “hibrīdpārvešana” ir jebkurš pasākums, lai pārvestu finanšu instrumentu, ja ar pārvesto finanšu instrumentu saistīto peļņu nodokļu vajadzībām uzskata par tādu, ko vienlaicīgi gūst vairāk nekā viena minētā pasākumu puse;
- m) “tirgus hibrīdpārvešana” ir jebkura hibrīdpārvešana, kurā finanšu tirgotājs iestāties parastas darījumdarbības gaitā, nevis kā strukturēta pasākuma daļa;
- n) “par pastāvīgu neuzskatīta iestāde” ir jebkurš pasākums, ko saskaņā ar galvenā biroja jurisdikcijas tiesību aktiem uzskata par tādu, kura dēļ rodas pastāvīgā iestāde, un ko neuzskata par tādu, kura dēļ rodas pastāvīgā iestāde, saskaņā ar otras jurisdikcijas tiesību aktiem;

▼ M1

- 10) “konsolidēta grupa finanšu grāmatvedības nolūkā” ir grupa, kurā ietilpst visas vienības, kas ir pilnīgi iekļautas konsolidētajos finanšu pārskatos, kuri sagatavoti saskaņā ar Starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem vai dalībvalsts finanšu pārskatu standartu sistēmu;
- 11) “strukturēts pasākums” ir pasākums, kas ietver hibrīdneatbilstību, ja neatbilstības iznākuma sekas ir iekļautas pasākuma noteikumos, vai pasākums, kas ir izstrādāts, lai radītu hibrīdneatbilstības iznākumu, ja vien nodokļu maksātājs vai saistīts uzņēmums pamatoti nav varējis apzināties hibrīdneatbilstību un nav izmantojis nodokļu priekšrocību, kas izriet no hibrīdneatbilstības.

▼ B*3. pants***Minimālais aizsardzības līmenis**

Direktīva neliedz piemērot valstu vai nolīgumos paredzētus noteikumus, kuru mērķis ir garantēt augstāku valsts iekšējās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes aizsardzības līmeni.

II NODAĻA

PASĀKUMI PRET NODOKĻU APIEŠANU*4. pants***Procentu ierobežošanas noteikums**

1. Pārsniedošās aizņēmumu izmaksas ir atskaitāmas tajā taksācijas periodā, kad tās ir radušās, nepārsniedzot 30 procentus no nodokļu maksātāja peļņas pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (*EBITDA*).

Piemērojot šo pantu, dalībvalstis par nodokļu maksātāju var uzskatīt arī:

- a) vienību, kurai grupas vārdā ir atļauts piemērot noteikumus vai kurai tie ir jāpiemēro atbilstoši tam, kā noteikts valsts tiesību aktos nodokļu jomā;
- b) vienību grupā, kā noteikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodokļu jomā, kura nekonsolidē savu locekļu rezultātus nodokļu vajadzībām.

Šādos apstākļos pārsniedošās aizņēmumu izmaksas un *EBITDA* var aprēķināt grupas līmenī un aprēķinā iekļaut visu grupas dalībnieku rezultātus.

2. *EBITDA* aprēķina, nodokļu maksātāja dalībvalstī ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamiem ienākumiem pieskaitot atpakaļ nodokļu aprēķināšanas nolūkiem koriģētas pārsniedošās aizņēmumu izmaksas, kā arī nodokļu aprēķināšanas nolūkiem koriģētas nolietojuma un amortizācijas summas. Ar nodokli neapliekamus ienākumus nodokļu maksātāja *EBITDA* neiekļauj.

3. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem, nodokļu maksātājam var dot tiesības:

▼ B

- a) atskaitīt pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas līdz EUR 3 000 000;
- b) pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas atskaitīt pilnā apmērā, ja nodokļu maksātājs ir neatkarīga vienība.

Piemērojot 1. punkta otro daļu, EUR 3 000 000 attiecas uz visu grupu.

Piemērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, neatkarīga vienība ir nodokļu maksātājs, kas nav konsolidētas grupas daļa finanšu grāmatvedības nolūkā un kam nav saistītu uzņēmumu vai pastāvīgu iestāžu.

4. Dalībvalstis var no 1. punkta darbības jomas izslēgt pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas, kas radušās no:

- a) aizdevumiem, kas noslēgti pirms 2016. gada 17. jūnija, taču izslēgšanu neattiecinā uz nekādiem vēlākiem šādu aizdevumu grozījumiem;
- b) aizdevumiem, ko izmanto, lai finansētu ilgtermiņa publiskās infrastruktūras projektu, kuram projekta īstenošana, aizdevuma izmaksas, aktīvi un ienākumi – viss ir Savienībā.

Piemērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, ilgtermiņa publiskās infrastruktūras projekts ir projekts ar mērķi nodrošināt, atjaunināt, pārvaldīt un/vai uzturēt plaša mēroga aktīvu, ko dalībvalsts veic sabiedrības interesēs.

Ja piemēro pirmās daļas b) apakšpunktu, jebkādos ienākumus no ilgtermiņa publiskās infrastruktūras projekta izslēdz no nodokļu maksātāja *EBITDA*, un visas izslēgtās pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas neiekļauj grupas pārsniedzošajās aizņēmumu izmaksās attiecībā uz 5. punkta b) apakšpunktā minētajām trešām personām.

5. Ja nodokļu maksātājs ir konsolidētas grupas dalībnieks finanšu grāmatvedības nolūkā, nodokļu maksātājam var piešķirt tiesības vai nu:

- a) pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas atskaitīt pilnā apmērā, ja tas var pierādīt, ka tā pašu kapitāla īpatsvars tā kopējos aktīvos ir vienāds ar līdzvērtīgo īpatsvaru visai grupai vai ir lielāks par to, un ar šādiem nosacījumiem:
 - i) nodokļu maksātāja pašu kapitāla īpatsvaru tā kopējos aktīvos uzskata par vienādu ar līdzvērtīgo īpatsvaru visai grupai, ja tas ir zemāks par ne vairāk kā diviem procentu punktiem; un

▼ M1

- ii) visi aktīvi un saistības ir novērtēti, izmantojot to pašu metodi, kas izmantota konsolidētajos finanšu pārskatos, kuri sagatavoti saskaņā ar Starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem vai dalībvalsts finanšu pārskatu standartu sistēmu;

▼ B

vai

- b) atskaitīt pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas par summu, kas pārsniedz to, kuru tam būtu tiesības atskaitīt saskaņā ar 1. punktu. Šāda augstāka pārsniedzošo aizņēmumu izmaksu atskaitījuma robeža attiecas uz nodokļu maksātāja konsolidēto grupu finanšu grāmatvedības nolūkā un to aprēķina divos posmos:

▼B

- i) pirmkārt, nosaka grupas īpatsvaru, grupas pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas pret trešām personām dalot ar grupas EBITDA; un
 - ii) otrkārt, grupas īpatsvaru reizina ar nodokļu maksātāja EBITDA, kas aprēķināta, ievērojot 2. punktu.
6. Nodokļu maksātāja dalībvalsts var paredzēt noteikumus par to, kā vai nu:
- a) pārnest uz priekšu bez laika ierobežojuma pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt tekošajā taksācijas periodā saskaņā ar 1.–5. punktu;
 - b) pārnest uz priekšu bez laika ierobežojuma un atpakaļ – uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus, – pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt tekošajā taksācijas periodā saskaņā ar 1.–5. punktu; vai
 - c) pārnest uz priekšu bez laika ierobežojuma pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas un – uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, – neizmantotās procentu iespējas, kuras nevar atskaitīt tekošajā taksācijas periodā saskaņā ar 1.–5. punktu.
7. Dalībvalstis var izslēgt finanšu sabiedrības no 1.–6. punkta darbības jomas, tostarp gadījumā, ja minētās finanšu sabiedrības ir daļa no konsolidētas grupas finanšu grāmatvedības nolūkā.

▼M1

- 8. Piemērojot 1. līdz 7. punktu, nodokļu maksātājam var dot tiesības izmantot konsolidētos finanšu pārskatus, kas sagatavoti atbilstīgi citiem grāmatvedības standartiem, nevis Starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem vai dalībvalsts finanšu pārskatu standartu sistēmai.

▼B*5. pants***Izceļošanas nodokļa uzlikšana**

1. Nodokļu maksātājam piemēro nodokli, kura apmērs atbilst pārvesto aktīvu tirgus vērtībai to izceļošanas laikā, no kuras atņemta aktīvu vērtība nodokļu vajadzībām, jebkurā no šādiem gadījumiem:
- a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz savu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja galvenā biroja dalībvalstij pārvešanas dēļ vairs nav tiesību uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem;
 - b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no pastāvīgas iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, ja pastāvīgās iestādes dalībvalstij pārvešanas dēļ vairs nav tiesību uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem;
 - c) nodokļu maksātājs pārceļ rezidenci nodokļu vajadzībām uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, izņemot tos aktīvus, kuriem saglabājas faktiskā saikne ar pastāvīgo iestādi pirmajā dalībvalstī;

▼B

d) nodokļu maksātājs pārved savas pastāvīgās iestādes darījumdarbību no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, un ja pastāvīgās iestādes dalībvalstij pārvešanas dēļ vairs nav tiesību uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem.

2. Nodokļu maksātājam piešķir tiesības atlikt 1. punktā minētā izceļošanas nodokļa maksāšanu, maksājot to pa daļām piecu gadu laikā, jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir puse Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums");

b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir puse EEZ līgumā;

c) nodokļu maksātājs pārceļ rezidenci nodokļu vajadzībām uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, kura ir puse EEZ līgumā;

d) nodokļu maksātājs pārceļ pastāvīgās iestādes darījumdarbību uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, kura ir puse EEZ līgumā.

Šo punktu piemēro trešām valstīm, kas ir puses EEZ līgumā, ja tās ar nodokļu maksātāja dalībvalsti vai Savienību ir noslēgušas savstarpējas palīdzības nolīgumu par nodokļu prasījumu piedziņu, kas ir pielīdzināma Padomes Direktīvā 2010/24/ES ⁽¹⁾ paredzētajai savstarpējai palīdzībai.

3. Ja nodokļu maksātājs atliek maksāšanu saskaņā ar 2. punktu, procentus attiecīgā gadījumā var iekasēt saskaņā ar nodokļu maksātāja vai pastāvīgās iestādes dalībvalsts tiesību aktiem.

Ja pastāv pierādāms un faktiskas neatgūšanas risks, nodokļu maksātājiem kā nosacījumu maksājuma atlikšanai, kas paredzēta 2. punktā, var pieprasīt sniegt garantiju.

Šā punkta otro daļu nepiemēro gadījumā, ja nodokļu maksātāja vai pastāvīgās iestādes dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta iespēja nodokļu parādu atgūt ar cita tāda nodokļu maksātāja starpniecību, kurš ir tās pašas grupas sastāvā un kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām minētajā dalībvalstī.

4. Ja piemēro 2. punktu, maksājuma atlikšanu nekavējoties pārtrauc un nodokļu parāds ir atgūstams šādos gadījumos:

a) pārvestie aktīvi vai nodokļu maksātāja pastāvīgās iestādes darījumdarbība tiek pārdota vai kā citādi atsavināta;

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

▼ B

- b) pārvestie aktīvi pēc tam tiek pārvesti uz trešo valsti;
- c) nodokļu maksātāja rezidence nodokļu vajadzībām vai tā pastāvīgās iestādes darījumdarbība pēc tam tiek pārcelta uz trešo valsti;
- d) nodokļu maksātājs bankrotē vai tiek likvidēts;
- e) nodokļu maksātājs nepilda savas saistības attiecībā uz maksājumu daļām un neizlabo savu stāvokli saprātīgā termiņā, kas nepārsniedz 12 mēnešus.

Šā punkta b) un c) apakšpunktu nepiemēro trešām valstīm, kas ir puses EEZ līgumā, ja tās ar nodokļu maksātāja dalībvalsti vai Savienību ir noslēgušas savstarpējas palīdzības nolīgumu par nodokļu prasījumu piedziņu, kas ir pielīdzināma Padomes Direktīvā 2010/24/ES paredzētajai savstarpējai palīdzībai.

5. Ja aktīvi tiek pārvesti uz citu dalībvalsti, rezidence nodokļu vajadzībām vai pastāvīgās iestādes darījumdarbība tiek pārcelta uz citu dalībvalsti, minētā dalībvalsts atzīst nodokļu maksātāja vai pastāvīgās iestādes dalībvalstī noteikto vērtību par aktīvu sākotnējo vērtību nodokļu vajadzībām, izņemot gadījumus, kad tā neatspoguļo tirgus vērtību.

6. Piemērojot šā panta 1.–5. punktu, “tirgus vērtība” ir summa, pret kuru var apmainīt aktīvu vai par kuru var nokārtot savstarpējas saistības tiešā labprātīgā darījumā starp nesaistītiem pircējiem un pārdevējiem.

7. Ar noteikumu, ka aktīvus 12 mēnešu laikā ir paredzēts pārvietot atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti, šo pantu nepiemēro aktīvu pārvešanai saistībā ar vērtspapīru finansēšanu, aktīviem, kas iesniegti kā nodrošinājums, vai gadījumos, kad aktīvus pārved, lai izpildītu prudenciālās kapitāla prasības, vai likviditātes pārvaldības nolūkā.

6. pants

Vispārīgs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu

1. Uzņēmumu ienākuma nodokļa saistību aprēķināšanas vajadzībām dalībvalstis neņem vērā struktūru vai struktūru virknes, kuras, tā kā ir izveidotas vienīgi vai galvenokārt ar mērķi gūt nodokļu priekšrocības, kas ir pretrunā piemērojamo nodokļu tiesību aktu priekšmetam vai nolūkam, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, nav īstas. Struktūra var ietvert vairākus posmus vai daļas.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos struktūra vai struktūru virkne ir uzskatāma par neīstu, ciktāl tā nav izveidota pamatotu komerciālu iemeslu dēļ, kas atspoguļo ekonomisko realitāti.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu netiek ņemta vērā struktūra vai struktūru virkne, nodokļu saistības aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

▼B*7. pants***Noteikums par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem**

1. Nodokļu maksātāja dalībvalsts vienību vai pastāvīgo iestādi, kuras peļņai nepiemēro nodokli vai kuras peļņa ir atbrīvota no nodokļa minētajā dalībvalstī, traktē kā kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) vienības gadījumā nodokļu maksātājs pats vai kopā ar saviem saistītajiem uzņēmumiem tur tiešu vai netiešu dalību vairāk nekā 50 procentu balsstiesību apmērā vai tam tieši vai netieši pieder vairāk nekā 50 procenti no kapitāla, vai tas ir tiesīgs saņemt vairāk nekā 50 procentus no šīs saimnieciskās vienības peļņas; un
- b) vienības vai pastāvīgās iestādes reāli samaksātais uzņēmumu ienākuma nodoklis par ieņēmumiem ir zemāks nekā starpība starp uzņēmumu ienākuma nodokli, kas būtu iekasēts no vienības vai pastāvīgās iestādes atbilstīgi piemērojamai uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmai nodokļa maksātāja dalībvalstī, un reālo uzņēmumu ienākuma nodokli, ko vienība vai pastāvīgā iestāde ir samaksājusi par ienākumiem.

Pirmās daļas b) apakšpunkta vajadzībām netiek ņemta vērā kontrolēta ārvalstu uzņēmuma pastāvīgā iestāde, kurai nepiemēro nodokļus vai kura ir atbrīvota no nodokļa kontrolētā ārvalstu uzņēmuma jurisdikcijā. Turklāt uzņēmumu ienākuma nodoklis, kas tiktu iekasēts nodokļu maksātāja dalībvalstī, ir tāds, kādu to aprēķina saskaņā ar nodokļu maksātāja dalībvalsts noteikumiem.

2. Ja vienību vai pastāvīgo iestādi saskaņā ar 1. punktu traktē kā kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, nodokļu maksātāja dalībvalsts nodokļa bāzē iekļauj:

- a) vienības nesadalītos ienākumus vai pastāvīgās iestādes ienākumus, ko iegūst no šādām kategorijām:
 - i) procenti vai jebkādi citi ienākumi, ko rada finanšu aktīvi;
 - ii) autoratlīdzības vai citi ienākumi, ko rada intelektuālais īpašums;
 - iii) dividendes un ienākumi no akciju atsavināšanas;
 - iv) ienākumi no finanšu līzinga;
 - v) ienākumi no apdrošināšanas, banku un citas finanšu darbības;
 - vi) ienākumi no uzņēmumiem, no kuriem saņemti rēķini un kuri saņem ienākumus no tādu preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas, kas iepirkti no saistītajiem uzņēmumiem un pārdoti tiem un kas nepievieno nekādu vai pievieno nelielu ekonomisko vērtību;

Šo punktu nepiemēro, ja kontrolēts ārvalstu uzņēmums veic būtisku saimniecisko darbību, izmantojot personālu, aprīkojumu, aktīvus un telpas, par ko liecina attiecīgie fakti un apstākļi.

▼B

Ja kontrolētais ārvalstu uzņēmums ir trešās valsts, kas nav EEZ līguma puse, rezidents vai atrodas tajā, dalībvalstis var nolemt nepieņemt iepriekšējo daļu.

vai

- b) vienības vai pastāvīgās iestādes nesadalītos ienākumus, ko iegūst no neīstām struktūrām, kuru izveidošanas objektīvais iemesls ir nodokļu priekšrocību gūšana.

Piemērojot šo punktu, struktūru vai to virkni uzskata par neīstu, ciktāl vienībai vai pastāvīgajai iestādei nebūtu piederējuši aktīvi vai tā nebūtu uzņēmusies riskus, kuri rada visus tās ienākumus vai daļu no tās ienākumiem, ja tā nebūtu bijusi tāda uzņēmuma kontrolē, kurā nozīmīgi amatpersonu pienākumi, kas skar minētos aktīvus un riskus, tiek pildīti un ir par iemeslu kontrolētā uzņēmuma ienākumu gūšanai.

3. Ja atbilstoši dalībvalsts noteikumiem nodokļu maksātāja nodokļa bāzi aprēķina saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts var izvēlēties netraktēt vienību vai pastāvīgo iestādi saskaņā ar 1. punktu kā kontrolētu ārvalstu uzņēmumu, ja viena trešā daļa vai mazāk no ienākumiem, ko ir uzkrājusi vienība vai pastāvīgā iestāde, ir attiecināma uz kategorijām saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu.

Ja atbilstoši dalībvalsts noteikumiem nodokļu maksātāja nodokļa bāzi aprēķina saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts var izvēlēties netraktēt finanšu sabiedrības kā kontrolētus ārvalstu uzņēmumus, ja viena trešā daļa vai mazāk no vienības ienākumiem no kategorijām saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu radušies darījumos ar nodokļu maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem.

4. Dalībvalstis var no 2. punkta b) apakšpunkta darbības jomas izslēgt vienību vai pastāvīgo iestādi:

- a) ar grāmatvedības peļņu, kas nepārsniedz EUR 750 000, un ar ienākumiem, kas nav gūti no tirdzniecības un nepārsniedz EUR 75 000; vai

- b) kuras grāmatvedības peļņa nepārsniedz 10 procentus no tās darbības izmaksām attiecīgajā taksācijas periodā.

Piemērojot pirmās daļas b) apakšpunktu, darbības izmaksas nedrīkst ietvert to preču izmaksas, kas pārdotas ārpus valsts, kurā vienība ir rezidente vai kurā atrodas pastāvīgā iestāde nodokļu vajadzībām un attiecībā uz maksājumiem saistītajiem uzņēmumiem.

8. pants

Kontrolētu ārvalstu uzņēmumu ienākumu aprēķināšana

1. Ja piemēro 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ienākumus, ko iekļauj nodokļu maksātāja nodokļa bāzē, aprēķina atbilstoši tās dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas noteikumiem, kurā ir nodokļu maksātāja rezidence nodokļu vajadzībām vai kurā tas atrodas. Vienības vai pastāvīgās iestādes zaudējumus neiekļauj nodokļa bāzē, bet tos saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pārnest uz nākamajiem periodiem un ņemt vērā turpmākajos taksācijas periodos.

▼B

2. Ja piemēro 7. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tad ienākumi, kas iekļaujami nodokļu maksātāja nodokļa bāzē, ir vienīgi tās summas, kuras radušās no aktīviem un riskiem, kas saistīti ar nozīmīgu amatpersonu pienākumiem, ko izpilda kontrolējošais uzņēmums. Kontrolētā ārvalstu uzņēmuma attiecināmos ienākumus aprēķina saskaņā ar nesaisītū uzņēmumu darījuma principu.

3. Nodokļa bāzē ietveramos ienākumus aprēķina proporcionāli nodokļu maksātāja dalībai vienībā, ka definēts 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

4. Ienākumus ietver tajā nodokļu maksātāja taksācijas periodā, kurā beidzas vienības taksācijas gads.

5. Ja vienība sadala peļņu nodokļu maksātājam un šī sadalītā peļņa ir iekļauta nodokļu maksātāja apliekamajos ienākumos, tad nolūkā novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumu summas, kas iepriekš iekļautas nodokļa bāzē, ievērojot 7. pantu, atskaita no nodokļa bāzes, aprēķinot maksājamo nodokli par sadalīto peļņu.

6. Ja nodokļu maksātājs atsavina savu dalību vienībā vai pastāvīgās iestādes veiktu darījumdarbību un jebkura daļa no ieņēmumiem par atsavināšanu ir iepriekš iekļautas nodokļa bāzē, ievērojot 7. pantu, tad nolūkā novērst nodokļu dubulto uzlikšanu minēto summu atskaita no nodokļa bāzes, aprēķinot par minētajiem ieņēmumiem maksājamo nodokli.

7. Nodokļu maksātāja dalībvalsts piešķir vienības vai pastāvīgās iestādes samaksātā nodokļa atskaitījumu no nodokļu maksātāja nodokļu saistībām tā nodokļu rezidences vai atrašanās vietas valstī. Atskaitījumu aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

▼M1*9. pants***Hibrīdneatbilstības**

1. Ciktāl hibrīdneatbilstības sekas ir dubults atskaitījums:

- a) atskaitījumu liedz tajā dalībvalstī, kas ir investora jurisdikcija; un
- b) ja atskaitījumu neliedz investora jurisdikcijā, atskaitījumu liedz tajā dalībvalstī, kas ir maksātāja jurisdikcija.

Tomēr jebkurš šāds atskaitījums ir atbilstīgs tam, lai to kompensētu ar dubultu iekļaušanu, kas rodas vai nu pašreizējā, vai nākamajā taksācijas periodā.

2. Ciktāl hibrīdneatbilstības sekas ir atskaitījums bez iekļaušanas:

- a) atskaitījumu liedz tajā dalībvalstī, kas ir maksātāja jurisdikcija; un
- b) ja atskaitījumu neliedz maksātāja jurisdikcijā, maksājuma summu, kas citādi radītu neatbilstības iznākumu, iekļauj ienākumā tajā dalībvalstī, kas ir saņēmēja jurisdikcija.

▼ M1

3. Dalībvalsts liedz atskaitījumu jebkuram maksājumam, ko veic nodokļu maksātājs, tiktāl, ciktāl ar šādu maksājumu tieši vai netieši tiek finansēti atskaitāmi izdevumi, kas rada hibrīdneatbilstību, ar darījumu vai darījumu sēriju, ko veic starp saistītiem uzņēmumiem vai kas noslēgti kā daļa no strukturēta pasākuma, izņemot, ja viena no darījumā vai darījumu sērijās iesaistītajām jurisdikcijām ir veikusi līdzvērtīgu korekciju attiecībā uz šādu hibrīdneatbilstību.

4. Dalībvalsti var izslēgt no:

a) šā panta 2. punkta b) apakšpunkta darbības jomas hibrīdneatbilstības, kas definētas 2. panta 9. punkta pirmās daļas b), c), d) vai f) apakšpunktā;

b) šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta darbības jomas hibrīdneatbilstības, kas rodas no procentu maksājuma saskaņā ar kādu finanšu instrumentu kādam saistītam uzņēmumam, ja:

i) šim finanšu instrumentam ir konvertēšanas, iekšējās rekapitalizācijas vai norakstīšanas iezīmes;

ii) finanšu instruments ir emitēts ar vienu vienīgu mērķi – izpildīt banku nozarei piemērojamās zaudējumu absorbētspējas prasības, un šis finanšu instruments ir par tādu atzīts nodokļu maksātāja zaudējumu absorbētspējas prasībās;

iii) finanšu instruments ir emitēts

— saistībā ar finanšu instrumentiem, kuriem ir konvertēšanas, iekšējās rekapitalizācijas vai norakstīšanas iezīmes mātesuzņēmuma līmenī;

— tādā līmenī, kas vajadzīgs, lai izpildītu piemērojamās zaudējumu absorbētspējas prasības;

— nevis kā daļa no strukturēta pasākuma; un

iv) kopējais neto atskaitījums konsolidētajai grupai, uz kuru attiecas pasākums, nepārsniedz tādu summu, kāda tā būtu bijusi, ja nodokļu maksātājs šādu finanšu instrumentu būtu emitējis tirgū tieši.

Šā panta b) punktu piemēro līdz 2022. gada 31. decembrim.

5. Ciktāl hibrīdneatbilstībā ir iesaistīts par pastāvīgu neuzskatītas iestādes ienākums, kam netiek uzlikts nodoklis dalībvalstī, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām, minētā dalībvalsts pieprasa nodokļu maksātājam iekļaut ienākumu, kas citādi tiktu attiecināts uz par pastāvīgu neuzskatīto iestādi. Šo piemēro, ja vien dalībvalstij nav jāpiešķir atbrīvojums ienākumam saskaņā ar līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kuru dalībvalsts ir noslēgusi ar trešo valsti.

▼ M1

6. Ciktāl hibrīdpārvešana ir paredzēta, lai radītu atlaidi nodoklim, kas ieturēts ienākumu izcelsmes vietā no maksājuma, kurš izriet no pārvesta finanšu instrumenta, vairāk nekā vienai no iesaistītajām pusēm, nodokļu maksātāja dalībvalsts ierobežo ieguvumu no šādas atlaides proporcionāli neto apliekamajam ienākumam saistībā ar šādu maksājumu.

*9.b pants***Nodokļu rezidences vietas neatbilstības**

Ciktāl atskaitījums par tāda nodokļu maksātāja maksājumu, izdevumiem vai zaudējumiem, kurš ir rezidents nodokļu vajadzībām divās vai vairāk jurisdikcijās, ir atskaitāms no nodokļu bāzes abās jurisdikcijās, šī nodokļu maksātāja dalībvalsts liedz atskaitījumu tiktāl, ciktāl otra jurisdikcija atļauj dubulto atskaitījumu kompensēt ar ienākumu, kas nav dubultas iekļaušanas ienākums. Ja abas jurisdikcijas ir dalībvalstis, tad tā dalībvalsts, kurā nodokļu maksātāju neuzskata par rezidentu saskaņā ar dubultās nodokļu uzlikšanas līgumu starp abām attiecīgajām dalībvalstīm, liedz atskaitījumu.

▼ B

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

*10. pants***Pārskatīšana**

1. Komisija novērtē šīs direktīvas īstenošanu, jo īpaši 4. panta ietekmi, līdz 2020. gada 9. augustam un par to ziņo Padomei. Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

▼ M1

Atkāpjoties no pirmās daļas, Komisija līdz 2022. gada 1. janvārim izvērtē 9. un 9.b panta īstenošanu un jo īpaši 9. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma sekas un ziņo par to Padomei.

▼ B

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas īstenošanas novērtējumam.

3. Dalībvalstis, kuras minētas 11. panta 6. punktā, līdz 2017. gada 1. jūlijam Komisijai paziņo visu informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu to mērķtiecīgo valsts noteikumu efektivitāti, kuri paredzēti nolūkā novērst riskus (*BEPS*).

*11. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstis līdz 2018. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

▼B

Tās piemēro minētos noteikumus no 2019. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Ja šajā direktīvā ir atsauce uz naudas summu euro (EUR), dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro, var izvēlēties aprēķināt atbilstošo vērtību savas valsts valūtā 2016. gada 12. jūlijā.

4. Atkāpjoties no 5. panta 2. punkta, Igaunija tikmēr, kamēr tā neuzliek nodokli nesadalītai peļņai, drīkst uzskatīt aktīvu pārvešanu finansiālā vai nefinansiālā veidā, tostarp skaidrā naudā, no pastāvīgas darbījumbūvības vietas, kas atrodas Igaunijā, uz galveno biroju vai citu pastāvīgu darbījumbūvības vietu citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir EEZ līguma puse, par peļņas sadali un iekasēt ienākuma nodokli, nepiešķirot nodokļu maksātājiem tiesības atlikt šāda nodokļa maksāšanu.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 5. panta prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

▼M1

5.a Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 9. panta prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

▼B

6. Atkāpjoties no 4. panta, dalībvalstis, kurās 2016. gada 8. augustā pastāv mērķtiecīgi valsts noteikumi, kas paredzēti nolūkā novērst *BEPS* riskus un kas ir tikpat efektīvi kā šajā direktīvā izklāstītais procentu ierobežošanas noteikums, var šos mērķtiecīgos noteikumus piemērot līdz pirmā pilnā fiskālā gada beigām pēc dienas, kurā oficiālā tīmekļa vietnē ir publicēta ESAO locekļu vienošanās par minimālo standartu attiecībā uz *BEPS* 4. rīcībasākumu, bet vēlākais līdz 2024. gada 1. janvārim.

▼B

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

13. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.